

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31.01.2002, sp. zn. 29 Odo 874/2001, ECLI:CZ:NS:2002:29.ODO.874.2001.1

Číslo: 4/2003

Právní věta: Dovolání proti výroku usnesení odvolacího soudu o nákladech řízení není podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. ledna 2001 přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 31.01.2002

Spisová značka: 29 Odo 874/2001

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Přípustnost dovolání, Řízení před soudem

Předpisy: § 237 odst. 1 předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O b v o d n í s o u d pro Prahu 6 usnesením ze dne 13. 4. 2001 zrušil svůj rozsudek ze dne 1. února 2001 (bod I. výroku), zastavil řízení (bod II. výroku) a rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (bod III. výroku).

K odvolání žalobkyně, které směřovalo jen do výroku o nákladech řízení, M ě s t s k ý s o u d v Praze usnesením ze dne 29. 6. 2001, usnesení soudu prvního stupně v tomto výroku změnil tak, že žalovanému uložil zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám jejího zástupce, částku 5260 Kč. Dále zavázal žalovaného zaplatit žalobkyni ve stejné lhůtě na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 825 Kč.

Žalovaný podal proti usnesení odvolacího soudu (a to jen ohledně výroku, jímž odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně) včas dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. a/ a c/ o. s. ř., namítaje, že spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V dovolání pak podrobně snáší argumenty na podporu závěru o existenci uplatněného dovolacího důvodu a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Jelikož řízení u soudu prvního stupně bylo dokončeno (a rozhodnutí soudů obou stupňů vydána) po 1. lednu 2001, uplatní se pro dovolací řízení – v souladu s body 1., 15. a 17., hlavy první, části dvanácté, zákona č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – občanský soudní řád ve znění účinném od 1. ledna

2001.

Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Dovolání proti výroku usnesení odvolacího soudu o nákladech řízení není podle právní úpravy přípustnosti dovolání v občanském soudním řádu účinné od 1. ledna 2001 přípustné, a to bez zřetele k povaze takového výroku (bez ohledu na to, zda jde např. o měnící nebo potvrzující rozhodnutí o nákladech řízení).

Přípustnost dovolání proti usnesení upravují ustanovení § 237 až § 239 o. s. ř.

Ustanovení § 238, § 238a a § 239 o. s. ř. nezakládají přípustnost dovolání proto, že rozhodnutí o nákladech řízení není mezi tam vyjmenovanými usneseními.

Oproti očekávání dovolatele není dovolání přípustné ani dle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř.

N e j v y š š í s o u d p r o t o d o v o l á n í o d m í t l .

Z o d ů v o d n ě n í :

Dle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu,

a/ jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé,

b/ jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil,

c/ jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Všem třem případům přípustnosti dovolání v tomto ustanovení vypočteným je společné, že musí jít o rozhodnutí ve věci samé, jímž usnesení o nákladech řízení není. Pro úplnost lze dodat, že dle § 237 odst. 1 písm. b) a c) o. s. ř. nemůže být dovolání v této věci přípustné i proto, že dovoláním napadený výrok nemá povahu potvrzujícího rozhodnutí odvolacího soudu.

Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), dovolání odmítl (§ 243b odst. 5, § 218 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).